

450 km er Taksten nu 83 Øre, den foreslaas forhøjet med 8 Øre til 91 Øre; for 600 km er Taksten 1 Kr. 02 Øre, den foreslaas forhøjet med 7 Øre til 1 Kr. 09 Øre. Det vil heraf ses, at Takstforhøjelsen for Godstaksternes Vedkommende er udregnet efter omtrent samme Princip som for Personstaksternes, saaledes at Transporten over de mellemstore Afstande bliver forholdsvis mere forhøjet end Transporten over de korte Afstande og over de meget lange.

I Forbindelse med disse Takstændringer er det foreslaaet at foretage forskellige Ændringer af Lovens Bestemmelser, bl. a. foreslaas det, at den bestaaende Regel om, at Ekspresgods skal befordres saa hurtigt, som Køreplanen tillader, ændres saaledes, at Ekspresgods skal besørges saa hurtigt, som Køreplanen tillader dets Befordring med Tog, der medtager andet Gods end Rejsegods. Det er nemlig aldeles nødvendigt, af Hensyn baade til Togplanens Gennemførelse og til Sikkerheden, at man her i Landet ligesom i andre Lande kommer bort fra at have Godstransport i Eksprestogene. Man bliver nødt til i Stedet at indføre særlige Godstransporttog, saa vidt muligt naturligtvis hurtige Godstransporttog. Og for at forhindre, at Gods kræves besørget som Ekspresgods, selv om det meget muligt godt kunde være tilstrækkeligt, at det blev besørget som Ilgods, foreslaas det at forhøje Ekspresgodstaksten til tre Gange Ilgodstaksten, medens den nu er to Gange.

Angaaende let fordærlige Varer, er der nu en Bestemmelse, der kræver, at de besørges som Ilgods til Fragtgodstakst og som Ekspresgods til Ilgodstakst. Som Følge af den foreslaaede Forandring for Ekspresgodsets Vedkommende vil det nu være nødvendigt, at der for let fordærlige Varer betales 1½ Gang Ilgodstakst, naar de befordres som Ekspresgods.

Endelig foreslaas der en væsentlig Forhøjelse af Kreaturtaksterne med omkring 50 pCt. og af Havnetaksterne, der nu er 1,60 Kr., og som foreslaas forhøjet til 2 Kr. pr. Vogn. For Frimærkepakkers Vedkommende indføres der en Mindstetakst af 50 Øre. Det er sket efter Aftale med Postvæsenet, saaledes at de smaa Pakker, der fortrinnsvis egner sig til Besørgelse af Postvæsenet, skulde være billigere som Postpakker, nemlig til en Minimumstakst af 30 Øre, medens de store Pakker skulde være billigst paa Statsbanerne, hvor derfor de smaa Pakker skulde have en Minimumstakst af 50 Øre. Disse Forhøjelser antages at ville give i alt en Indtægt af 11½ Mill. Kr.

Det Forslag, jeg herefter skal forelægge om Forhøjelse af Posttaksterne, gentager de Forhøjelser, der blev vedtaget i Fjor, og foreslaar som ny Forhøjelse at forhøje Portoen for Brevkort fra 5 til 7 Øre, for Tryksager under Korsbaand fra 4 til 5 Øre. For Postanvisninger og Pengebreve bibeholdes de Takster, der blev vedtaget i Fjor. Paa Postpakker er der foruden den Forhøjelse af 5 Øre, der blev vedtaget i Fjor, yderligere indført en tilsvarende Forhøjelse, som imidlertid fremtræder ved ændret Udarbejdelse af Takstskalaen. Endelig er der foreslaaet en Forhøjelse af Avisportoen med ¼ Øre. Den nuværende Takst er ½ Øre pr. Eksemplar, den foreslaas forhøjet til ¾ Øre. Overvægtsportoen, der nu er 0,8 Øre pr. 10 kg, foreslaas forhøjet til 1,2 Øre. Ligeledes forhøjes Gebyret for Modtagelse af Abonnement og for Ekspedition og Forsendelse af Anmeldelser. Saafremt disse Forhøjelser vedtages, er det Meningens samtidig at forhøje Lokalportoen fra 5 til 7 Øre, Portoen for lokale Tryksager fra 3 til 4 Øre og for Brevkort fra 3 til 5 Øre. Jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at der ikke i Lovforslaget røres ved den egentlige Brevporto, der fremdeles skal være 10 Øre pr. Brev.

Alle disse Forhøjelser er i og for sig og hver for sig lette at begrunde. Hvis man vilde kræve, at hver enkelt Forsendelse skulde dække de Omkostninger, der er forbundne med dens Besørgelse, vilde en betydelig større Forøgelse være nødvendig for mange Tings Vedkommende. Det gælder saaledes Postpakker, hvis Besørgelse selv efter Forhøjelsen neppe vil give noget Overskud, men navnlig gælder det Aviserne, hvis Besørgelse koster meget betydelige Beløb, som langt fra bliver dækket, selv naar den her foreslaaede Takstforhøjelse vedtages. Det har imidlertid altid været Forudsætningen, at Statens Institutioner skulde være i Stand til at løse forskellige Opgaver af kulturel Natur paa særlig billig Maade ved Hjælp af det forretningsmæssigt indvundne Overskud. Dette kan ikke lade sig gøre under de nuværende Forhold. Der er ikke andet for, end at Staten paa dette Punkt maa tage sit Tab og indlemme det i Rækken af de mange andre Byrder, som Krigstiden medfører. Og den samme Filosofi maa antagelig Publikum, som bliver ramt af disse Portotakstforhøjelser, slaa sig til Ro med. Maaske kan det være en Trøst, at langt større Forhøjelser er indførte paa de til-